

Ministerieel besluit tot bescherming als monument van het tolhuis van Millen in Riemst

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 11 mei 2012;

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 12.3.1, laatst gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 17 oktober 2014;

Gelet op het ministerieel besluit van 19 december 2014 tot vaststelling van een ontwerp van lijst van het als monument te beschermen tolhuis van Millen in Riemst;

Gelet op de behandeling van de uitgebrachte adviezen en ingediende bezwaren door Onroerend Erfgoed en gelet op het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed van 7 mei 2015,

BESLUIT:

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten:

Wegens de historische waarde als monument:

Het tolhuis van Millen, met inbegrip van de boomgaard en aanpalende weide en met uitzondering van de tuinkamer op het erf, gelegen in

Riemst, Oude Steenstraat 41-43

bekend ten kadaster:

Riemst, 8ste afdeling, sectie A, perceelnummers 649A, 656F, 656G en 656H
zoals afgebakend op bijgevoegd plan.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door de volgende intrinsieke waarde gemotiveerd:

Historische waarde:

Gesitueerd aan de Romeinse heerbaan tussen Tongeren en Maastricht is het tolhuis van Millen, opgetrokken in 1781 ten bate van het prinsbisdom Luik en in 1783 uitgebreid met een woning door tolontvanger Antoine Contant, een typologisch zeldzaam en bijzonder representatief voorbeeld van de wijze waarop de handel en de ermee verbonden wegeninfrastructuur in de 18de eeuw werd georganiseerd.

Na de aanleg in 1804 van de meer noordelijk gesitueerde Maastrichtersteenweg verloor het tolhuis - dat samen met het woonhuis werd opgetrokken in streekgebonden Maasstijl - zijn functie en werd het vrijwel onmiddellijk omgevormd tot een Haspengouwse vierkantshoeve met nagenoeg vierkantig erf aan de noordzijde afgesloten door een vakwerkschuur (confer de datering 1805). De huidige bakstenen stallingen, het wagenhuis en het poortgebouw zijn aan de straatzijden voorzien van speklagen in Maastrichtersteen en dateren uit de 19de en 20ste eeuw. De vakwerkschuur werd volgens een datering op de poortlatei in 1893 vernieuwd, onder meer met recuperatiemateriaal van de vorige schuur, en uitgebreid in de 20ste eeuw. De typologisch bijhorende omhaagde boomgaard, reeds in 1885 aangeduid op het kadaster, verleent het geheel een hoge ensemblewaarde.

Gelet op de karakteristieke vormgeving van het complex en de vrijstaande, beeldbepalende inplanting op het kruispunt van de voormalige Romeinse steenweg en de Billerweg, heeft het voormalig tolhuis annex hoeve een belangrijke en visuele impact op de omgeving.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De voorschriften bepaald in hoofdstuk 6 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 en hoofdstuk 6 van het Onroerendergoedbesluit van 16 mei 2014.

Brussel,

05 JUNI 2015

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS